

[Poul Nødgaard]

knækkes. Men hvad er der sket? Den er gået den anden vej, og det har man sikkert en masse gode forklaringer på. Men det er igen de svage, der bliver ramt.

Men jeg går ud fra, at finansministeren i telegramstil kan fortælle Folketinget og dermed offentligheden: Hvilke planer har regeringen på de ømtålelige områder, der er berørt her, og som vedrører de svage i samfundet? Jeg kunne eksempelvis nævne de psykiatriske patienter: Hvordan behandles de her i Danmark? Det ved finansministeren udmærket, og hvilke planer har finansministeren og dermed regeringen om at forbedre forholdene for netop de psykiatriske patienter, som har urimeligt dårlige forhold i Danmark?

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg tror, vi er helt enige om, hvor der forekommer mangler, og det er også derfor, regeringen har sat ind netop på de områder, hvor vi i fællesskab, hr. Poul Nødgaard, har kunnet konstatere, at den udvikling, vi har gennemløbet de foregående 10 år, har givet nogle forringelser for nogle af de grupper, der allermindst kan tåle forringelser i vores omsorg for dem.

Det er derfor, vi allerede sidste år indgik aftale med amter og kommuner om en ekstra indsats på det psykiatriske område. Staten bidrager med 100 mio. kr. med henblik på oprettelse af boligtilbud og væresteder, der er tilpasset de sindslidendes behov, for det er der et meget presserende behov for. Men det er jo sådan med indsatsen på disse områder, at den desværre aldrig kan afsluttes. Man skal hele tiden justere sin indsats, prøve at se, om man er nået langt nok, og ellers yde noget mere.

Jeg betragter det, hr. Poul Nødgaard siger her, som et håndslag – og det er jeg da meget glad for – fra Fremskridtspartiet om, at hvis vi får brug for at gøre mere og får brug for at yde endnu flere penge, er Fremskridtspartiet parat til at træde til som støtteparti uden at tale om en svulmende offentlig sektor og store skattefinansierede udgifter.

Der er også under denne debat blevet talt om unge, der ikke får nogen uddannelse. Jeg synes bare, jeg vil nævne, at på flere vigtige områder, der netop vedrører de unge, som ikke har så let ved at få fodfæste i det uddannelsessystem, vi hidtil har haft, har undervisningsministeren taget nye og nyttige initiativer, og den

facet skal vel føjes til den liste, som jeg – inden for den naturligvis alt for korte tid, der er til diskussionen – prøvede at referere til hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (FP):

Ja, vi har jo den begrænsning i taletiden.

Jeg vil godt lige spørge finansministeren, om han kunne være enig med Fremskridtspartiet i, at den svage gruppe i Danmark f.eks. også omfatter de mange ældre mennesker, som ligger på vore hospitaler og egentlig er klar til udskrivelse, men ikke er i stand til at komme væk fra hospitalerne, fordi der simpelt hen ikke er plads til dem ude i kommunerne. Hvad agter regeringen f.eks. at gøre ved det problem? Når vi taler om de svage i samfundet, er det mennesker lige fra nul år og op til en høj alder og jeg går ud fra, at finansministeren kan være enig i, at det også er et stort samfundsproblem. Der er ikke noget mere nedbrydende end at måtte ligge på et hospital, efter at man er færdigbehandlet, fordi man ikke kan komme hjem til sig selv eller komme på et plejehjem el.lign.

Finansministeren (Lykketoft):

Det har hr. Poul Nødgaard fuldstændig ret i, og der er da heldigvis visse temaer i den politiske debat, hvor der er meget, meget bred enighed om, at vi skal finde en løsning.

Regeringen er endda meget intenst optaget af, hvordan vi kan forbedre hele sundhedsindsatsen og effektiviteten i hospitalsvæsenet, få nedbragt ventelisterne, få forbedret plejeindsatsen og få forbedret vilkårene for dem, der skal vende tilbage fra et sygehusophold. Jeg skylder måske at føje til, at kommunerne har igangsat en udbygning af hele ældreplejen. Det er også et tema, som selvfølgelig helt af sig selv kommer op i den diskussion om den kommunale økonomi, vi skal have i de kommende uger med Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Så må jeg måske også føje til, at vi har lavet en aftale med Amtsrådsforeningen, kommunerne, Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd, der peger på en lang række muligheder for at styrke bemanningen af pleje- og sygehjælperpersonalet i vores sundhedsvæsen. Denne aftale, som blev indgået for få uger siden, indeholder flere uddannelsespladser og flere merituddannelser, og fra per-